

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po

10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo poteka koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
” pol leta	6 ” 50 ”
” četr leta	3 ” 30 ”
” jeden mesec	1 ” 10 ”
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
” pol leta	8 ” — ”
” četr leta	4 ” — ”
” jeden mesec	1 ” 40 ”

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

„Kmetski domovi“.

II.

×. Kjer se smejo kmetska zemljišča prostozrazkosavati in po parcelah prodavati, tam propada in mora propadati kmetski stan; kajti na mesto kmetsij s tolikim zemljiščem, da se more na njih saj jedna rodbina živiti, stopajo s časom pritlikova kmetsija, k katerim spada le še jeden ali dva oralna zemlje in morda še ta ne okoli hiše, ampak v oddaljenih koscih.

Ako se tedaj hoče rešiti na kmetsih, kar se še da, mora se pred vsem vsako daljno razkosanje kmetskih zemljišč zabraniti, ob jednem pa tudi skrbeti, da se iz pritlikovih kmetsij s časoma napravijo taka, da bodo zadostovala za jedno rodbino. S tem problemom se že mnogo let pečajo na Nemškem, na Angleškem in Francoskem in vsi spoznajo, da bi se ga morali resno lotiti, pa se prav ne upajo, le praktični Amerikanci so ga že zdavnaj po svoje rešili. Vse severno-amerikanske države so si dale posebne zakone o kmetskih domovih (The Homestead-Laws), po katerih se taka kmetsija, ki

so vpisana mej kmetske domove, ne smejo zadolžiti, ne razkosati, niti eksekutivno prodati.

Na Nemškem dozdaj še neso tako daleč segali z obvezanjem kmetsij, ampak so le v nekaterih deželah, na primer na Hanoveranskem dedno pravo na kmetsih tako uredili, da se mora po smrti lastnika, ako ne napravi posebne oporoke, celo kmetsišče jeduemu dediču izročiti. Na Pruskom, Bavarskem in Wirtemberškem pa je še po starih zakonih zabranjeno, kmetsije razkosavati, na Bavarskem celo pod globo 100 do 1000 gld.

Agrarno vprašanje je tudi v Avstriji nujno postalno, odkar se hipotekarni dolgovali na kmetsih od leta do leta množe in se vsako leto na tisoče kmetsij eksekutivno proda, pri čemer se le malokedaj toliko skupi, da bi se hipotekarni dolgovali poravnali. Ako ostane kmetsija v kmetskih rokah, če prav v družih, je še dobro; če pa kmetsijo kupi tak upnik, kateri jo razkosa, zgubljen je s tem zopet jeden kmetski dom.

Zato se vedno bolj misli na take naprave, s katerimi bi se zaprečilo razdrobljenje kmetsij in omejila sloboda kmetskim lastnikom, prodavati parcele in kose od grunta po svoji volji. Jedna teh naprav bi bilo ustanovljenje tako zvanih „kmetskih domov“; druga, kmetskemu stanu primerna prenaredba dednega prava. Oboje se naslanja na stare običaje in ima svoj koren v živi tradiciji naroda. Zadruga, ki je menda pri vseh arijskih narodih bila pravtva pravna naprava, obranila se je pri Slovanih še do novejšega časa in tam, kjer je ponehalo zadružno življenje, kakor pri nas Slovencih, ostalo je pravno prepričanje, da je kmetsišče, to je poslopja in grunt ali zemlja, nerazrušljiva celota, upravo lastnina dotične rodbine, v kateri se ima kot celota podedovati. Ako se tedaj misli na kmetske dome, se s tem nič novega ne ustvarja, ampak išče zveze tam, kjer je bila po nepremišljenih zakonih pretrgana.

Kaj je tedaj „kmetski dom“ (Heimstätte)? — Kmetsišče s hišo, gospodarskim poslopjem in toliko zemlje, da se mora s svojim kmetskimi delom na njem živeti vsaj rodbina petih členov. Da se obrani tako kmetsišče svojemu namenu, rediti jedno rodbino, treba je tacib zakonskih določeb da se kmetsišče ne

sme razkosati, le do neke mere zadolžiti in le v izrednih slučajih eksekutivno prodati, se ve da, le kot celota in pod tem pogojem, da tudi kupec zemljišča ne sme prodajati od hiše.

Kmetski dom mora tedaj v celoti prehajati od starišev na sina ali hčer in da dedič, kakor se zdaj navadno godi, ne bo imel takoj pri prvem nastopu sodedičem neprimerne deleži izplačati, se ne bode smela kmetsiji nastaviti kakeršna si bodi visoka cena, ampak zakonito določiti, kolika sme biti najvišja cena v primeri k čistemmu dohodku ali gruntne davku. Poslopja, kolikor jih je za kmetovanje treba in fundus instructus se pri cenitvi ne bi smela uštevati. S tem bi morda včasi sodediči bili prikrajšani, ako se pa pomisli, da se tako ohrani za celo rodbino dom, kateri bo ob času sile gotovo pribegali za vse rodbinske člene, je škoda za sodediče le navidezna, tembolj, ker je dokazano, da bratje in sestre svoje deleži, katere izterjajo od lastnika, le preradi kmalu zapravijo. Potem je lastnik silno zadolžen, njegovim sodedičem pa deleži prav nič neso zaledgi.

Dom sed (Heimstätten-Besitzer) bo sicer imel pravico, da proda prostovoljno svoj kmetski dom, vendar le tacemu kupcu, kateri bo v stanu namenu kmetskega doma ustrezači. Zadolžiti kmetski dom pa bo smel le do neke gotove meje, katera naj ne preseza polovične vrednosti. V Ameriki se dolgovali na kmetske domove ne smejo intabulirati, kako pa potem s kreditom, ako lastnik denarja potrebuje? Kdor je znan kot pošten, priden in zanesljiv mož, ima v sili dovolj personalnega kredita, kakor ga ima obrtnik in trgovec brez vsake intabulacije. Kdor pa potrebuje večjih svot, kar pa je za kmeta že začetek konca, dobil jih bode, dokler sega varnost prve polovice njegovega imetja. Da bi se pa več dolgov delalo, je boljše, da se pravočasno zabrani, ker le vodi do pogina kmetsije.

Kmetski domovi bi bili nekako podobni fidej-komisom, od katerih se pa bistveno v tem ločijo, da pri njih ne gre za ohranitev jedne in iste rodbine na posestvu, ampak le za ohranitev gruntne celote, sploh za jedno rodbino. Kajti eksekutivna prodaja kmetskega doma se ne more tako omejiti, da bi se sploh ne mogla vršiti, ampak le toliko, da

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

VIII. Poglavlje.

Pir.

V velikej z dveh strani razsvetljenej dvorani stale so v treh vrstah mej uzorno pomalanimi stebri dolge mize. V vsakej vrsti je bilo deset miz in vsaka miza je bila pogrнena za dvajset ljudij. Za carja, carjeviča in intimnejše carjeve ljubljence stale so posebne mize na konci sobane. Za goste bile so pripravljene dolge z baržunom in suknom pogrnene klopi, za carja pa visok krasno izrezan naslonjač, olešan z grozdi iz biserov in demantov. Dva leva bila sta namesto nog, a za naslonilo bil je dvoglavi orel z razprostrtnima perutama, ki je bil pozlačen in pobarvan. V sredi sobane stala je ogromna, štirivogla miza, ki je bila narejena iz hrastovih desk. Močne so bile deske in stružene noge, kajti morale so nositi celo goro zlate in srebrne posode. Tu so bile tase, katere so jedva mogli štirje možje

uzdignuti za lepo izdelane ročaje, težki vrči in kupice, vse posute z biserji, sklede razne velikosti z urezanimi podobami, kozarci, kipi nojevih jajec, turovi rogovi, okovani z zlatom. A mej skledami in vrči stale so zlate kupe čudne podobe, predstavlajoče medvede, leve, peteline, pave, žrjave, nosoroge in noje. Vse te težke sklede, vodne posode, vrči, kozarci, zajemalke, zveri in ptice bile so naložene, kakor kako klinasto zidanje, in vrh se je skoraj dotikal stropa. Spodobno prišla je v sobano tolpa carskih dvornikov, in usedla se po klopeh. Na mizah še tedaj razen solnic, popernic, in ocetnic ni bilo nobene posode, a od jedij bila je samo skleda hladnega mesa na olji, slane kumare, čeaplje in kislo mleko v leseniči čašah.

Opričniki so se useli pa neso začeli jesti, čakali so carja.

Na to so paroma prišli stolniki v sobano in ustropili se pri carskem naslonjači, za njimi prišla sta dva višja dvornika in višji točaj.

Nazadnje so zagromele trombe in oglasili se dvorni zvonovi, in z medvedovimi koraki prišel je v dvorano sam Ivan Vasiljevič.

On je bil visok, postaven in širokopleč. Dolga njegova suknena obleka, olešana z raznimi uzorci,

bila je obrobljena dol po prerezu in ob kraju z biserji in dragocenimi kamni. Dragoceni emailjirani vratni lišči krasile so podobe Odrešenika, Matere božje, apostolov in prorokov. Velik, lepo izdelan križ visel mu je na zlatej verižici na vratu. Visoki napetniki rudečih safjanastih čevljev bili so okovani s srebrnimi podkvami. Strašno premeno zapazil je na njem Nikita Romanovič. Njegov pravilni obraz bil je sicer še vedno lep; pa njegove poteze so bile strožje, njegov orlov nos se je še nekako bolj zakrivil, oči so se mu žarile z mračnim ognjem, in na čelu so se mu videle gube, katerih prej ni bilo. Najbolj je osupnilo kneza, da so mu brke in brada skoraj popolnem izpale. Ivan imel je še samo pet in trideset let, pa sodil bi mu jih bil vsak že precej čez štirideset. Izraz njegovega obrazu se je bil popolnem spremenil. Tako se spremeni poslopje po požaru. Še so stali zidovi, a vsa olešanja so odpala, mračna okna kazala so otožni prizor, in v praznih sobah se je naselila nesreča.

Pri vsem tem je Ivanov pogled bil vabljen, kadar se je milostljivo oziral. Njegovo smehljanje očaralo je še te, ki so poznali in obsojevali njegove budobijke. S tako srečno vnanjostjo bil je v Ivanu zjednjen izreden dar zgovornosti. Primerilo se je

je vezana na nekatere pogoje. V Lienbacberjevem zakonskem načrtu se že zahteva, da se kmetišče ne sme pod polovično vrednostjo eksekutivno prodati in taka določba bo gotovo tudi za kmetske dome obveljala. Zanikernega in zapravljivega gospodarja pa, kakor na fidejkomisu, ohraniti in obvarovati na kmetskem domu, ni niti v interesu države, niti naroda.

Namen kmetskih domov je le, da se ohrani neko zdravo jedro kmetskega ljudstva, katero bode bode z veseljem svojo zemljo obdelovalo, ker ne bode vsak dan strahom trepetalo, da ga upnik sežene od hiše in grunta in katero bode ložje skrbelo za izrejo svojih otrok. Zdravo in krepko kmetsko ljudstvo pa je v sedanjih časih prvi in glavni pogoj razvoja in rasti vsacega naroda. Kajti iz kmetskega stanu priraščajo najboljše moči vsem drugim stavom.

Enketa o kmetskih zadevah, katera bode vsled dejelno-zborskoga sklepa, kakor smo poročali, po veliki noči v Ljubljani zborovala, bode se tudi s tem velevažnim vprašanjem pečala in do tačas menda že imela podlage za svoje skele, ker bo znan zapopadek zakonskih predlogov, katere bo vlada predložila državnemu zboru zastran kmetskih domov in dednega prava na kmetih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. februarja.

Prestanek sej državnega zбора uporabil se je za obravnavo o programu delovanja v tem zasedanju. Novela o pristojbinah, zakon o urejevanju duhovenskih plač, šesti oddelek obrtniške novele in zakon o zavarovanju delavcev proti nezgodam pride še v tem zasedanji na vrsto. Državni zbor bode tedaj mnogo dalje trajal, kakor druga leta, zato se bodo pa dejelni zbori sklicali še le jeseni.

Ogerski ministrski predsednik predložil je zbornici poslanec postavni načrt o gradjenju železnice Metković-Mostar, in ta načrt se je izročil dočinom odsekom v pretres.

Vnanje države.

Na obletnico proklamacije Srbije kraljestvom pričakuje se obširno pomiloščenje zaradi poslednje ustaje obsojenib. Obsojeni člani centralnega odbora radikalcev pa neki ne bodo pomiloščeni.

Ruski poslanik knez Orlov je odpotoval v Pariz, da izroči predsedniku republike svoje odzvalno pismo. — Dvor zapusti še ta teden Petrograd in se preseli za postni čas v Gačino.

Avstrijski državniki misljijo, da ima nemško-rusko zbljanje samo mirovni namen. Rusija je pripravljena v vseh nasprotnih na Balkanu sporazumeti se z Avstrijo, in Nemčija ima nalogi, vselej posredovati. Ako je to res, bila bi vojna nevarnost za dolgo časa odvrnena. Sicer pa to ni verjetno, da bi Rusija bila privolila v kako tako zvezo, ki bi jej vezala roki na Balkanu, kamor so že več stoletij obrnene oči vseh ruskih vlad, in bi jej drugej ne prinašala nikakega dočinka. Morda pa išče Rusija zato nemškega prijateljstva, da bode varna na zpadu in bode tako ložje urejevala svoje zadeve v srednji Aziji, Širila tam svoja zemljišča in odpirala ruskej trgovini nova pota. — Predvčeraj o poludne je nemški cesar vsprejel velikega kneza Mihaela in rusko deputacijo. Veliki knez je nagovoril carja in podal mu je carjevo lastnoročno pismo in maršalsko palico z briljanti. Polkovnik Kalužkega polka poklonil mu je v imenu polka spominsko svetinjo v

podobi reda svetega Jurija. — „Sant-Peterburgskija Vjedomosti“ obhajajo obletnico bitve pri Bar-sur-Aube, kjer je cesar Viljem dobil red svetega Jurija s posebnim uvodnim člankom, v katerem poudarjajo, da tedaj sklenjeno vojno pobratimstvo je še danes podlaga dobremu prijateljstvu mej nemško in rusko vojsko; prizadevanje, evropskim narodom ohraniti mir, bode vedno trdno vezalo Nemčijo in Rusijo, naj se časi še tako spremene. „Novoje Vremja“ tudi poudarja to orožjino bratstvo, in izraža upanje, da se bode ohranilo prijateljstvo mej obema državama, katero želite cesar Viljem in Rusija.

Francoski pomorski minister dobil je brzjavko iz Ha-Nojja, ki poroča, da je koncentriranje čet končano; vojni material se pa še zbira. Kakor je izvedel časnik „National“ iz Tonkinga, bode se kmalu vzel Bac-Ninh. — Francoska vlada je potrdila nekatere olajševalne spremembe Hueške pogodbe.

Prvi akt norvežkega ministerskega procesa končal se je s tem, da je sodišče obsodilo ministarskega predsednika Selmera, da mora plačati 18.225 $\frac{1}{2}$ kron globe in izgubi svoje uradno mesto, 24. aprila lanskega leta sklenil je Odelsting vse ministre postaviti na zatočno klop s 53 proti 32 glasom. Član 30. norveške ustave se glasi: „Vsak, kdor ima sedež v državnem svetu je zavezan svobodno povedati svoje mnenje, katero je kralj dolžen poslušati. Ta pa sme potem po svojem prepričanju odločevati. Ako pa vidi, kateri član državnega sveta, da kraljev sklep nasprotuje državnej obliki, obstoječim zakonom ali je škodljiv državi, mora se temu odločno upreti in svoje mnenje dati zapisati v zapisnik. Kdor tega ne storii, o tem se bo mislilo, da je s kraljem istih mislij in je zato odgovoren, ter Odelsting ga sme tožiti pri državnem sodišči.“ Opiraje se na ta član uložila se je zatožba proti ministrom, ki obsegata sledete točke. „1. Ministri so kralju svetovali, da naj ne potrdi sklepa Storthinga s 1880. l., da ministri morajo biti navzočni pri Storthingovih sejah, češ da je ta sklep proti ustavi; 2. branili so se, kakor vlada dovoliti društvo „za narodno oboroženje“ svoto, katero je dovolil Storthing; 3. so priporočali kralju le deloma potrditi Storthingov sklep o organizaciji železnične uprave.“ Zdaj je vsa kraljeva rodovina v Kristijaniji. Kralj je izrečeno zahteval, da pride tudi kraljevič naslednik v norvežko stolico in se udeleži sej državnega sveta, ki ima neki važni stvari sklepiti o notranjem norveškem političnem položaju. V Švediji sedaj državni sovetnik Loven vodi regentstvo.

Angleška vlada je srečno prestala vse viharje v parlamentu, če tudi je večina angleškega naroda in članov parlementa razburjena in nasprotna politiki vlade. Uzrok temu je, da opozicija ni zmožna za vlado. V parlementu je sicer z ostromi besedami grajala politiko sedanje vlade, a ni razvila nobenega programa, kako ona hoče delovati v Egiptu, in ravno to je angleški narod pričakoval od nje. Manjka je pravega voditelja. Ima sicer celo dva, lorda Salisburyja v zgornjej in Sir Stafford Northcota v spodnjej zbornici. Pa teh dveh mož ni noben sposoben prevzeti vlade, poleg tega pa še nista na svojem mestu. Razburjeni in živi narav lorda Salisburyja ne ugaja lordom in že večkrat je s svojim navdušenjem veliko škodoval, ko bi bil z večjo bladnokrvnostjo dosegel lepe vspehe. Flegmatični Northcote pa ni za vodjo v spodnjej zbornici. Njegova narav ni za boj, manjka mu navdušenja ki bi pouzdignilo poslance. Ko bi ta dva moža mogla svoje role zamenjati, bi morda kmalu spodbila Gladstona. — Angležem rusko prisvojenje Merva začenja napravljati skrbi. Indijski sovet se je že posvetoval, da bi angleške čete zasele Kandahar in Herat. Herat posesti se za zdaj ni sklenilo, ker sedanji čas zato ni ugoden, a hočejo se pomnožiti garnizije na zapadnosevernej meji in zasesti Kandahar.

„Standard“ in „Daily News“ sta prinesla dolgi

celo, da so se najboljši ljudje prepričali, poslušajoč carja, v neobhodnosti njegovih strogih mer in verovali v pravičnost njegovih kaznij, dokler je govoril.

Mnogo slug v baržunastih z zlatom obštitih kaftanah stopilo je pred carja, nizko se mu poklonilo, ter odpravilo se po dva in dva po jedi. Kmalu so se vrnili in prinesli so dve sto pečenih labudov v zlatih skledah.

Serebrjani sedel je nedaleč od carske mize mej zemskimi bojarji, to je, mej takimi, ki niso pripadali k opričini, a so danes bili vabljeni z bog nih visokega stanu k carskemu obedu. Nekatere iz njih je Serebrjani poznał že pred svojim odhodom v Litvo. S svojega sedeža mogel je videti on carja, in vse, kateri so sedeli pri njegovej mizi. Težko je bilo Nikiti Romanoviču, ko je primerjal Ivana, katerega je zapustil pred petimi leti, z Ivanom, ki je sedel zdaj tu mej svojimi ljubljenci.

Nikita Romanovič se je obrnil k jednemu svojih sosedov, s katerim je bil že prej znán.

— Kdo je ta otrok, ki sedi na carjevej desnici in je tako bled in otožen?

— To je carjevič Ivan Ivanovič, — odgovoril je bojar, in ko je pogledal na vse strani, pristavil

je: — Bog se usmili, in prav nič ni podoben svojemu dedu, zvrgel se je prav po očetu, že v mlačnosti napolneno je njegovo srce z zlogo; od njegovega vladanja nemamo nič dobrega pričakovati!

— A kdo je oni črnooki mladič s tako prikljivim obrazom, ki sedi na konci mize? Njegove poteze so mi znane, pa ne spominjam se, kje sem ga videl?

— Videl si ga pred petimi leti, knez, zvonil je pri carji; pa visoko se je popel od tistega časa, in se še bo. To je Boris Teodorovič Godunov, priljubljeni carjev svetovalec. Ali vidiš, — nadaljeval je bojar z bolj tihim glasom — ali vidiš onega širokoplečega rudečelasca, ki je tako divji in neznan, ter obira labuda, ježje obrvi? Ali ga poznas? To je Gregor Lukjanovič Skuratov-Beljski, pravijo mu Maljuta. On je prijatelj in rabelj carjev. Tu v samostanu postavljen je, Bog mi grehe odpusti, za paraklisijarha. Sodil bi kdo, da car niti koraka ne storii brez njega; a če le reče besedo Boris Teodorovič, zgodi se po njegovej, a ne po Maljutinej volji. — A oni mladiči, kateri je tak kot kaka gospodičina, ki podaja carju vino, je Teodor Aleksejevič Basmanov.

— Ta? — vprašal je Serebrjani, spoznavši

poročili o Bakerjevem porazu in sklepata, da ni boječnost egiptovskih vojakov, temveč tudi poveljništvo mnogo krivo. Kapitan v Suakim došlega egiptovskega parnika „Damanhour“ ni hotel ubogati povelja, da bi šel v Trinkitat. Admiral Hevett ga je ukazal dejati v zapor in izročil je povelje ladje dvema svojima poročnikoma.

Ker se je šejk Ahmed Berudi pridružil k Osmanu Digmi, ima ta sedaj 18.000 mož.

Dopisi.

Iz Trsta 28. februarja. [Izv. dop.] Vse je že zdihovalo, kaj da bode, ker je bila v nedeljo in ponedeljek slaba udeležba kočij na Corso, a lepo vreme v torek storilo je, da je bil Corso navadno, ko druga leta velik; mnogo kočij se je vozilo, tudi še precej konfetur razmetal; štiri maskirane, godbe jedna celo po črnogorskem kraju s slovenskim plesnim redom, so na vseh straneh mesto razveseljale občinstvo. Mnogo krika in velika gnječa je bila do poznga večera, dokler se ni ljudstvo pozgubilo na plese po raznih gledališčih in dvoranah.

Sokolov maskirani ples pri Monte Verde bil je jako močno obiskan. Bilo je mnogo odličnega občinstva, došlo je mnogo izvanjske in domače gospode, mej njimi bivši minister Črnogore Mašo Verbiča s sinom, senator Matanovič in drugi, zadnja dva v bogatej narodnej opravi, mnogo srbskih mladičev, Tržaških obitelj, skoro vsi naši čitalniški Hrvatje, zastopani so bili sploh vsi tukajšnji slovenski krogi.

Mej odmorom je priljubljeni dr. Andre Longino, podstarosta, nazdravil „Sokolu“, njegovemu napredku in gostom. Ta gospod je najboljši slovenski govornik v Trstu in hrvaščina mu tako gladko gre iz ust, da ga razume lahko vsak Slovenec, če se tudi s hrvaščino še bavil ni.

Dvorana ni bila nič dekorirana, nego samo društvena začasna zastava je bila razobešena, pa saj dekoracije ni bilo treba, saj so „Sokoli“ v rudečih košuljah, gospodičine s svojimi okusnimi, floumi belimi-modrimi in rosa krili in nežnimi cvetečimi obrazbi bile najlepša živa dekoracija.

Kostumiranih je bilo videti par Kinezov, dve Turkinji, jeden okoličan z veliko kosmato kapo (vidrovko), nekaj krasnih okoličank, po štiri Poljakinje, Rusinje in Črnogorke, katere so Kolo plese, in so bile z gromovitim ploskanjem izvane, ga ponavljati. Navzočnih je bilo do 500 ljudij, četvorko je plesalo 100 parov. Velika vročina na galeriji odpodila je skoro večino gospode ter pustila mladino do 6. ure zjutraj pri živahnom plesu.

Na pepelnico so pri sv. Ivanu pokopali pusta, česar pogreba se je udeležilo do 6000 ljudij; krčmarji so bili najbolj veseli; tudi gospodska promenada pri sv. Andreji je bila živahna, mnogo gospode se je vozarilo, pa še več se jih je peš sprejhalo pri lepem spomladanskem dnevu. Tako smo končali letošnji pust.

Na 25. dan t. m. bil je pogreb M. Maserja, majorja in poveljnika 19. lovskega batalijona. Ustrelil se je pred vojaško bolnico v glavo tako nesrečno, da je še štiri dni živel.

Delavsko podporno društvo ima na 9. dan marca svoj redni občni zbor in nove volitve odbora in nadzornikov; večina članov je baje nezadovoljna

ženske podobnega mladiča, česar vnanjost ga je osupila na carskem dvorišči, a katerega neprisakovano šalo plačati bi bil on kmalu moral z življenjem.

— Ravno ta! In kako ga ljubi car; brez njega biti ne more; a če je treba vprašati koga za svet, pa ne vpraša njega, a Borisa.

— Da, — rekel je Serebrjani, pogledavši Godunova, — zdaj se ga spominjam. Ali ni bil pri carskih strelicih?

— Tako je, knez. On je bil tudi pri strelicih. Misliš bi kdo, ta služba je nezadovoljna, kako se je mogel pokazati? Pa prigodilo se je, da so se nekdaj zmisli streljati iz loka. Navzoč je bil hansi posel Devlet-Murza. Ta je zadel tatarski klobuk, kateri so nataknili na drog kakih sto korakov od carskega stališča. To je bilo po obedu, mnogo vrčev je že šlo okrog mize. In ustal je Ivan Vasiljevič in rekel: — Dajte mi moj lok, jaz ne bodem slabše zadel od Tatarja! — A Tatar se je razveselil: Mlostljivi car! rekel je, jaz zastavim tisoč konj, kaj pa ti? — Jaz zastavim mesto Riazan! rekel je car in ponovil: — Podajte mi lok!

(Dalje prih.)

z dozdanjim vladanjem, zato so postale tri stranke, vsaka s svojimi kandidati in svojim predsednikom. Računov ni še na dan, da si bi morali po pravilih 14 dnij pred občnim zborom biti razpoloženi.

Iz Tržaške okolice 25. februarju. [Izv. dop.] Pred nekoliko leti bilo je v tržaški okolici veliko več národnega gibanja in življenja, kakor dandanes. Te so nam potrjevale mnoge veselice, ki so vzbujale in krepile národen duh, mej tem ko zdaj le redko zapazimo kako gibanje, kakor da bi vse narodno delovanje spalo spanje pravičnega. Kje je večja nevarnost národnemu življvu, kakor v tržaškej okolici? In vendar vse nekako dremlje, kakor da bi bilo omamljeno od laškega duba bližnjega Trsta.

Tržaška okolica je še precej národnova vzbujena to mora priznati vsakdo, a neka mláčnost vlada v onih krogih, ki bi morali blagodejno uplivati na daljni národnji razvoj. V tem času, ko narodnjaki počivajo, utegne sovražnik sejati luliko mej nje. Nevarnost ni majhna in narodnjaki bi morali z vso marljivostjo in požrtvalnostjo krepiti národen duh mej prostim ljudstvom, pa tudi med olikanimi okoličani. Naši okoličani imajo zadosti potrebnih močij, napravljati razne zabave s petjem, govori in igrami, katere mnogo pripomorejo k národnemu napredku, le prave navdušenosti za sveto našo stvar jim marsikje pomanjkuje.

Tam, kjer se upajo napraviti tako veselico, kakeršna je bila dne 23. t. m. v Bazovici, je škoda, da so rodoljubi koji so veselico priredili, brez društva, ki bi jih vezalo k skupnemu delovanju. Z veseljem smo sprejeli vabilo v roke, radi smo se udeležili veselice, ker čisti dohodek je bil namenjen ustanovljenju Čitalnice. Prav je tako! Le urno k delu, škoda je zamujati zlati čas!

Prej kakor omenim posamičnih toček veseljčnega sporeda, naj izrečem toplo zahvalo izurjeni roki gospé Smrdel-ove, v katere hiši se je vršila veselica, da se je toliko potrudila, da je tako okusno ozaljšala dvorano, da bi morala ugajati najbolj finemu okusu.

Petje, najboljše sredstvo k vzbujenju národnih zavesti, najljubša brána národnemu živenu, izvrševali so domaći pevci prav povoljno. Zbori, kakor čtverospevi peli so se v splošno zadovoljnost. V „Jeftejevi prisegi“ je gospodičina, deklamovalka, zadela pravi čut, koji je navdihnil pesnika, da je spel krasno pesen. Ravno tako se je igrala veseljiga „Zakonske nadloge“ v občno zadovoljnost in jako bi nam vrlji igralci in igralke ustregli, da bi nas večkrat iznenadili s kako igro. Da se je zadnja točka — ples — raztegnila do belega dne, bilo je znamenje, da je bil vsakdo zadovoljen z izidom veselice.

Naj še jedenkrat opomnim, da je velika škoda, da bi take moči, kakeršne so se nam pokazale pri tej veselici, ostale „mrtve stvari.“ Oklenite se predrage domovine, posvetite v blagor srce jej in dušo!“

P. M.

Domače stvari.

(Volitve v kranjsko trgovinsko in obrtniško zbornico.) Volitev je včeraj trajala do 6. ure zvečer. Danes se snide volilna komisija zopet ob 6. uri zvečer h konečnej seji, da se določi volilni izid. Vzprejeti bodo kot pravovoljni le še volilni listi, ki dojdejo po pošti; za Ljubljanske volilice dotekla je volilna pravica včeraj ob 6. uri. Volilna komisija je včeraj volilne listke preštela in po-kazal se je sledič izid: V obrtniškem odseku sta izvoljena narodna kandidata g. J. N. Horak z 1893 in g. Miha Pakič z 1892 glasovi. Nemčurski volilci so jako zmedeno in sami stavili kandidate; ta g. Bilino, oni g. E. Mayer-ja, dasi je bil slednji postavljen od nemčurjev v kupičiskem oddelku. V kupičiskem oddelku so dobili narodni kandidatje g. Alfred Ledencik 192, g. Josip Lozar 192, g. Ivan Knez ml. 192, g. Fran Kolman 196 in g. Vaso Petričič 196 glasov. Nemčurski kandidati so dobili in sicer: g. Leopold Bürger 59, g. Josip Kordin 58, g. Emerich C. Mayer 61, g. Mathäus Treun 60 in g. Josip Zenari 60 glasov. Navezanje generala en chef nemčurske agitacije g. Karola Luckmana je bilo tedaj brezvpspešno, kajti doseženi rezultat je tako pohleven. Seveda viteza Vestenecka ni. Opomniti je, da se je zavrglo v kupičiskem in obrtniškem oddelku nad sto glasov ženskih, volilk, katere so svoje glasovnice le same podpisale in neso skrbelo za to, da bi bili iste po predpisih volilnega reda sopodpisali tudi njih poslovodje. V odseku za „veliko“ obr-

nijo po Vesteneckovem volilnem redu narodnjakom ni možno zmagati, kajti ti gospodje „veliki“ obrtniki so jednako „velikim“ posestnikom kranjskim najbolj „nobel“, kajti volijo tako rekoč drug druzega. Izvoljeni so bili: g. Otmar Bamberg, g. Dragotin Mali in g. Ivan Baumgartner, vsaki te trojice imel je po sedem glasov. V rudarskem oddelku bila sta izvoljena: g. Karol Luckman in g. Pankrac Eichel-ter, vsak s 15 glasovi. V tem oddelku bila bi narodna stranka prav lahko, igraje, kakor se reče, zmagala, a nekateri merodajni gospodje, katerim bi se ne bi bilo batiti za vspeh, neso hoteli storiti ničesar, najbrže iz dvorljivosti proti gospodu kandidatu in voditelju nemčurske volilne agitacije, da tako zmirom ostane v kranjski kupičiskej in obrtniškej zbornici nekaj za seme, ko bi zopet kdaj, česar nas Bog obvaruj, začeli volilno polje orati — vitezi à la Vesteneck! Narodnjaki imajo sedaj v zbornici 19, nemčurji 5 glasov, poleg tega pa še nemško uradovanje.

— (Uradna „Laibacher Zeitung“) dobi baje, kakor se nam poroča, novega urednika.

— („Zadruga“). List za razpravo na národnogospodarskih vprašanj. Glasilo z veze slovenskih posojilnic.) „Zadruga“ začela je izhajati danes. Izdatelj in lastnik: Mihael Vošnjak. Odgovorni urednik: Maks Veršec. Tisk „Narodne Tiskarne“. Vsebina: Kak namen ima ustanovitev časnika „Zadruga“? — Omejena ali neomejena zaveza (poroštvo)? — Ali državne ali privatne železnice? — Naše zavarovalne zadeve. — Razne stvari. — Kakor vidno, razpravljajo se v tem listu zgolj praktična vprašanja in to v prav prijetnej obliki. Z veseljem pozdravljamo to prvo glasilo na národnogospodarskem, oziroma finančnem polju, ker bodo dobro došlo našim denarnim zavodom, nič manj pa tudi društvom in zasobnikom, ki se zanimajo za naš gmotni napredok. „Zadruga“ izhaja vsak mesec jedenkrat in velja za vse leto s pošiljanjem vred 6 gld. 50 kr. Naročnina, inserati in dopisi naj se pošiljajo na uredništvo v Celji, Glavni trg št. 105.

— (Razsodba interesantne pravde za kranjski fidejkomis.) Poročali smo pred mescem dni o pravdi, pričetej po starej plemenitej rodbini, katere ime začenja z azbuke prvo črko in katere načelnik je nedavno umrl. Nasledovati bi imel po ustanovnem pismu v fidejkomisu prvoroden sin. A ta, Pavel po imenu, izgubil je plemstvo zaradi hudodelstva goljufije, ker je ponarejal na menjicah podpis svojega očeta. Potegeval se je njegov pravni zastopnik za njegovo pravico na fidejkomis in v prvej instanci tudi pravdo dobil. Zadnja instance, najvišje sodišče na Dunaji, pa je konečno odločilo pravdo na korist plemenitom naslednikom aristokratične rodotvorne. Podprla je najvišja sodnija svojo sodbo s tem, da je v ustanovnem pismu spissnem v 16. stoletju, rečeno, da se je fidejkomis, obstoječ iz dveh graščin blizu in iz jedne hiše v Ljubljani, ustanovil v ta namen, da se množi sijaj in slava te rodotvorne (zur Vermehrung des Glanzes und Ruhmes des Hauses), da se pa to more v smislu ustanovnika fidejkomisa zgoditi le tedaj, ako je fidejkomis v rokah plemenitega naslednika te rodotvorne, kar pa pri prvorodenem sinu več ne velja, ker je izgubil plemstvo in izpremenil tudi starodavno rodbinsko ime. Zato je najvišje sodišče odbilo zahtevo prvorodenemu sinu ter spoznalo, da je pravi naslednik fidejkomisa drugoroden sin, ki ima ime in plemstvo grofovsko rodbine.

— (Porotne obravnave) prično se prihodnji ponedeljek v 3. dan marca. Spored naslednjih: 3. marca: Fran Nahtigal, uboj; 4. marca: Jurij Roznik, uboj; 5. marca: Ivan Aljančič, teška telesna poškodba; 6. marca: Lojze Gabrovic, uboj; 7. marca: Jurij Kokalj, uboj; 8. marca: Martin Lipnikar, uboj; 10. marca: Fran Pečnik, hudodelstvo požiga; 11. marca: Tone Gregorin, rop; 12. marca: Fran Črne, uboj; 13. marca: Marija Udovič, izneverjenje; 14. marca: Kunibert Drenik, izneverjenje; 15. marca: Martin Lazar in troje sozatožencev, hudodelstvo uboja. Pač žalostno, da je mej 12 porotnimi obravnnavami sedem zatožencev zaradi hudodelstva uboja. Da bi se vendar jedenkrat naši kmetski fantje spamevali! — Odvetnik dr. Ivan Tavčar bode v 11. dan marca prvikrat zagovarjal zatoženca Antona Gregorina zaradi hudodelstva ropa.

— („Česka bibliotéka rodiuná“), katero ureduje Jan V. Vesely, a izdava A. Hynek v Pragi, priobčila bode v bodočih zvezkih mej drugim tudi Jurčičev roman „Deseti brat“.

— (Načelnik delavskega izobraževalnega društva), gosp. Krügl, knjigovez v gosp. Bambergovej knjigovezni, odpovedal se je načelniku namestnik gosp. Leopold Kastelic, rodom in po mišjenji Hrvat, kateri spada k zmernej, zakonito postopajoče delavske stranki. Mi delavskemu društvu čestitamo na tej spremembji in želimo, naj bi se iz društva in iz delavskih krogov jedenkrat za vselej odpravili vsi rovarji in vsi preveč nemirni in častiblejni elementi.

— (Izvažanje gnoja) določil je mestni magistrat pod strogo kaznijo še le ob 10. uri zvečer. A nekateri se vedno še ne ravnajo po teh načrbah, kajti včeraj so v Hilšerjevih ulicah že ob osmi uri zvečer kidali in pospravljali iz stranič v sode. Tu je pač brezozirna strogost popolnom opravičena.

— (Novi hmeljniki) zasajajo se v Dravinske dolini in v Konjiškem okraju.

— (Potrjeni) novi načelniki okrajnim zastopom: V Rogatci: Simon Praprotnik načelnik, Sporn namestnik. Pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah: J. Mravljak načelnik, poštar Gollob pri sv. Trojici namestnik.

— (V glavarstvu Mariborskem) bilo je lani 590 porok, narodilo se je 2864 otrok (438 nezakonskih), umrlo pa je 2194 ljudi.

— (V Mariboru) ukrala je Antonija Žnidarič svojej materi 111 gld. denarja in hranilnično knjigo za 300 gld. in pobegnila najbrž z muzikaši na gorenje Štajersko.

— („Le roi s'amuse“.) V Gleichenberg, kjer je srbski kralj Milan preteklo leto vzel lov v zakup, došla je te dni velika pošiljatev kalifornskih prepelic, ki se bodo, ko navstanejo toplejši dnevi, izpustile, da se dotele razmerno pomnože in odebele, ko bodo prišel kralj na lov.

— (V bivšej Vojaški granici) so po uradnih razkazilih leta 1883 postrelili: 16 medvedov, 244 volkov, 1844 lisic, 499 kun in 126 divjih maček. Volkov in lisic ubili so največ v Gospicu, to je 28 in 451, kjer je tudi za kune najboljši revier, slednjih so ondi dobili 194. Medvedov ubili so v Ogulnju 5, v Brinji 5, v Gospicu 2, po drugod po jednega. Te številke pa veljajo samo za roparske zveri, ki so se uradno prijavile zaradi nagrade (taglie), katere se je izplačalo nad 2000 gold. Mnogo lovcev pa svojega plemena niti objavilo ni.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 29. februarja. Finančno deželno ravnateljstvo v Gradci razposlalo je raynokar vsem državnim uradom na slovenskem Štajerskem ukaz, obsegajoč, da imajo ti nemudoma naročiti knjižice samo v nemškem tekstu.

Razne vesti.

* (Kras, kakor kazenska kolonija.) Nek Peštanski list priporoča, da bi se v Avstro-Ogerskej ustanovila kazenska kolonija, kakor so Botanybar, Cayennes in Nova Katalonija. Iu za tak kraj priporoča Kras. Zares čudne pojme imajo madjarski učenjaki o našem Krasu.

* (Nov atentat na Ruskega.) Predvčeraj je nek dijak po imenu Mihajlov v Chambre garnie v Kazanu dvakrat z revolverom ustrelil na bivšega namestnika državnega pravdništva v Jekaterinburgu, Valitina in ga na strani in v roko ranil. Povod k temu ni bil političen, temveč le privatno maščevanje.

* (Orodja zidarjev piramid.) Dasi so se nam čudovita kamnena dela starih Egipčanov dobro obranila, vendar se do današnjega dne nrečesar ni znalo o orodji, s katerim so obdelovali trdo gradivo na tako izvrsten način. Nekemu g. W. M. Flinder Petrie posrečilo se je, na poluzgotovljenih ali skaženih in na stran vrženih kosih dokazati, da so starci Egipčani trdo kamenje s premimi in cirkularnimi žagami, z močnimi in oltimi svedri obdelovali, katerih zobje in rezni so bili iz žlahtnega kamenja. Poskusi so dokazali, da je za to služil le demant. Uporaba demantne žage spoznala se je na granitnej krsti velike piramide v Gizeh, kjer je razvidno, da je žaga dvakrat pregloboko zarezala. Jako lepi zgledi staro-egiptovske stružne umetljnosti hranijo se v britskem muzeju, mej temi je vazna, katera je pri vrati samo $\frac{1}{4}$ milimetra debela, akoravno je iz jakskega kamena. V novejšem času iznašli so vrtalne stroje, katerih svedri in osti so iz čnih demantov. S takimi stroji vrtajo se velikanski železnični predori. Vse je mislilo, da je ta uporaba demantov najnovejša iznajdba, a že za najstariših egyptovskih kraljev vrtali, žagali in dobleli so kamenje z orodjem z demanti obrajenim, kar svedočiti imeni „samaferu in kufu“ nahajača se na hieroglifih.

Razširjeno zdravilo. Množiča se naročila na Mollovo, Francosko žganje (drožnik) in so l' dokazujo o uspešni uporabi tega sredstva proti protinu in trganju, kilam in ranam itd. Steklenica z navodom rabljenja 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaju, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečeno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom.

2 (690—4)

Tujci:

dne 28. februarja.

Pri Slovni: Frankenberger z Dunaja. — Wiederwelt iz Trsta. — Nagy z Dunaja. — Marini iz Škofje Loke. — Lustig z Dunaja.

Pri Mačeti: Lampel z Dunaja. — Grof in grofinja Bombelles iz Hrvatskega.

Umrli so v Ljubljani:

28. februarja: Avgust Kramaršič, prisiljenec, 28 let, Poljanski nasip št. 50, za plučnico. — Janez Urbinc, hišnika sin, 2 leti, Karlovska cesta št. 15, za davico.

V deželnej bolnici:

26. februarja: Jožef Oblak, delavec, 63 let, za jetiko. — Matija Jerše, gimnazijec, 14 let, za vročinsko boleznjijo.

27. februarja: Peter Perihle, dninar, 50 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
28. febr.	7. zjutraj	734:50 mm.	— 1·4°C	sl. vzh.	obl.	0:00 mm.
	2. pop.	733:29 mm.	+ 6·0°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	733:75 mm.	- 0·2°C	sl. vzh.	jas.	snega.

Srednja temperatura + 1·5°, za 1·0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79	gld.	65	kr.
Srebrena renta	80	65		
Zlata renta	101	50	"	
5% marenca renta	95	30	"	
Akcije narodne banke	845	—	"	
Kreditne akcije	306	60	"	
London	121	50	"	
Srebro	—	—	"	
Napol.	—	61	"	
C. kr. cekini	—	71	"	
Nemške marke	59	20	"	

4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	123	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	171	"	—	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	"	20	"	—	"
Ogrska zlata renta 6%	121	"	80	"	—	"
" papirna renta 5%	90	"	20	"	—	"
5% štajerske zemljisci, od. ez. oblig.	104	"	50	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	117	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	60	"	—	"
Prior. oblig. Elizabethine zapad. železnice	106	"	40	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	"	50	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	173	"	75	"
Rudolfove srečke	10	"	20	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	115	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	"	—	"	—	"

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To pripromo in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedil, da se do kaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dñj, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdrovratnejše želodčeve bolesti. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidi, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti gliptom, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih boleznj, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznjijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljanje pa jedino v lekarni Cristofoletti v Gorici. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni Jul. pl. Trnkoczy, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89—8)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkažljnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nemajo nobene moči in vrednosti.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žakljih po 4 1/2 kg. netto, poštne prostro zavitem kom vred nemudoma po poštem povzetji.

5 kg. av. v. gld.

Močca, pristno arabska, plemenita " " 6.30

Menado, izvrstnega okusa " " 5.40

Perl-Ceylon, jako fina in mila " " 5.40

Melange (zmes), posebno priporočati " " 5.30

Ceylon Plantation, jako slastna " " 5.

Java, zlatorumenja, jako fina " " 4.70

Cuba, modrozelenja, brijantna " " 4.70

Afrik. Močca, fina in zdatna " " 3.90

Santos, fina in močna " " 3.55

Rio, okusna " " 3.25

Caj v izvrstnej izberi, 1/2 kile od av. v. gld. 1.—

do gld. 6.—

Berolin. ● IVAN HOFF, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji. ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkej krv in nerednim opravilom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Zaslužni diplom mejnaročne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpis:

Nj. veličastvo kraljice Viktorije angleške. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivana Hoffa

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in plučah, zastarel kašelj, katare, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gld. 12 kr. in po 70 kr.

Proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslabljenju, sušici, slabem prebavljunosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlju, hripavosti, zaslizenju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemanj naj se pazi na višnjev ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). Višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Ivana Hoffa

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe slabotnega telesa in živcev. Zelo okusna in posebno priporočati, kjer je zauživanje kave ker vzbujajoče zabranjeno. Zavoj 1/4 klg. po 1·80 gl., 90 in 60 kr.; zavoj 1/2 klg. 2·40 gl., 160 gl. in 1 gl.

Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovalcu pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svetniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverenov, Dunaj I., Tovarniška zalog: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Graben, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princesa de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princesa Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princese Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsonyi, Batthyanyi, Rommer, nj. vzuš. fem. Filipovič, grof Wurmbbrand itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schröter, Schnitzler, Granichštätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj vesel. (Samolastno izrečene besed. zdravljnih.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem želodčnem kataru in kašiji; zman so bili vsi leki, dokler nesem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnem popravljeno. Vzprejmite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem priložim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Dr. Alojzij Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoda sladnih bonbonov po poštnem povzetji. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St. Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

<p